

over, og derfor forstaar jeg meget godt, at hans Arbejde som Minister er i høj Grad begrænset; men jeg vil alligevel haabe, at han paa adskillige Omraader vil faa Lejlighed til at øve sin Indflydelse indenfor den siddende Regering. Vi haaber jo alle paa, at den forfærdelige Krig snart maa slutte, og at man igen kommer til at forhandle om fredelige Forhold i Europa. Der er i de krigsførende Lande af Arbejderklassen rejst Krav om, at ved disse Underhandlinger bør det arbejdende Folk være repræsenteret, saa sandt som det arbejdende Folk har store Interesser i, hvorledes Europas Forhold grundlægges for de kommende Dage. Men ogsaa i de neutrale Lande er Arbejderne stillede paa samme Maade. De danske og norske og svenske Arbejdere er lige saa stærkt som Tysklands og Frankrigs Arbejdere interesserede i, hvorledes mangfoldige Forhold skal udvikle sig efter Krigen. Paa en nylig afholdt Arbejderkonference i Stockholm drøftede man ogsaa dette Spørgsmaal. Derfor vil jeg rette dette Spørgsmaal til Minister Stauning, om han, saa vidt det er ham muligt, vil arbejde for, at de neutrale Lande bliver taget med paa Raad, naar man en Gang skal til at forhandle om Freden, saa at Arbejderne i de neutrale Lande ogsaa faar et Ord med ved Afgørelsen om, hvorledes Forholdene i Europa skal ordnes efter Krigen.

Jeg vil derefter rette en Henstilling til den højtærede Trafikminister. Der er fremkommet mange Klager over Jernbaneforholdene paa den østjyske Jernbane, og det kan heller ikke nægtes, at Forholdene er meget vanskelige derovre, og at Befolkningen i høj Grad lider under den Tilstand, der hersker, særlig fra Aarhus ned til Fredericia. Jeg vil derfor spørge den højtærede Trafikminister, om han ikke agter snarest muligt at fremsætte Forslag om Dobbeltspor paa denne Linie eller maaske helt op til Langaa Station. Samtidig vil jeg rette en indtrængende Henstilling til ham om, for saa vidt han agter at fremsætte et saadant Forslag, at der samtidig bliver stillet Forslag om Forandringer og Udvidelser vedrørende Horsens Station. Jeg har allerede flere Gange paataalt Forholdene ved denne Station og skal ikke trætte Tinget med yderligere Gentagelser i saa Henseende. Siden Krigen udbrød, er Forholdene blevet fuldstændigt fortvivlede derovre, og det er uforsvarligt af Staten at paabyrde de næringsdrivende i Horsens saa store Vanskeligheder og Udgifter som dem, der nu er

forbundne med at have Forretninger paa Horsens Station.

Endelig vil jeg rette en Henstilling til den højtærede Justitsminister vedrørende Arbejdet ved Horsens Straffeanstalt. Paa Finanslovforslaget er der stillet Forslag om at ansætte 5 Betjente med fast Lønning ved denne Straffeanstalt. Jeg maa jo takke Ministeren for dette Forslag, men jeg maa da fremhæve, at tidligere er der givet Fængselsbetjentene Løfte om en større Udvidelse af det faste Personales Tal, nemlig Løfte om, at der skulde ansættes 7 Betjente med fast Lønning, og jeg tror i det hele, det vilde være en Fordel for Straffeanstalten i Horsens, om den ansatte en større Del af Personalet med fast Lønning. Den nuværende Tilstand, hvor man har 17 Betjente, der er ansatte som Reserver, er ikke noget heldigt Forhold for Straffeanstalten, og jeg ser da ogsaa, at ved de andre Straffeanstalter er Reservebetjentenes Antal langt fra saa stort forholdsvis som i Horsens. Naar disse 5 Mænd er fast ansatte, som her er foreslaaet af Ministeren, vil der endda være 12 tilbage, som ikke er fast ansatte. Disse 12 har nu været ved Straffeanstalten i indtil 5 Aar, og de fleste har været der fra 3 til 5 Aar. Men adskillige af dem, der nu er blevet fast antaget i den sidste Tid, har været Reservebetjente i meget længere Tid. Det er dog uforsvarligt i Tider som dem, vi lever i, hvor alle Livsforholdene er saa dyre, som de er, at Staten antager saa mange Reservebetjente til en saa ringe Løn som 3 Kr. 75 Øre, for de Folk kan ikke leve af denne Løn, selv om de har Arbejde hver Dag paa Straffeanstalten. Men værre bliver det, for saa vidt Straffeanstalten kun bruger dem 2—3 Dage ugentlig til denne Dagløn, og de derefter skal ud paa Gaden og se, om de eventuelt kan faa Arbejde hos private. Jeg tror ikke, at den Slags Folk kan kaldes særlig vel egnede til at være Opsynsbetjente, naar de skal dele deres Tid mellem Straffeanstalten og tilfældigt privat Arbejde inde i Horsens By. Nu har i længere Tid saa godt som alle Reservebetjente haft Arbejde paa Straffeanstalten næsten hver Dag, altsaa ogsaa de 12, der nu er tilbage som Reservebetjente. Naar Forholdene er saaledes, kan man lige saa godt med det samme ansætte dem fast. Det vilde sikkert være til Held baade for Straffeanstalten og Fængselsbetjentene. Jeg vil derfor meget indtrængende bede den højtærede Justitsminister tage dette Spørgsmaal op til Undersøgelse. Jeg vil